

การตระหนักรู้จริยธรรมผ่านละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” ของนิสิตระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยทักษิณ

Awareness of ethics through drama series of "Girl from Nowhere" among
Thaksin University undergraduate students.

อุรัสยา อรชร^{1*}, ศุทธา เพชรสุทธิ¹ และ เสริมศักดิ์ ขุนพล²

Urassaya Orachorn^{1*}, Suttapa Petchsut¹ and Sermsak Khunpol²

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี, สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ สารสนเทศศาสตร์ และนิเทศศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹ Bachelor student, Department of Library, Information science and Communication arts, Faculty of
Humanities and Social sciences, Thaksin University.

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ สารสนเทศศาสตร์ และนิเทศศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

² Assist. Professor, Department of Library, Information science and Communication arts, Faculty of
Humanities and Social sciences, Thaksin University.

* Corresponding author, E-mail: a.tnana@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับสื่อละครซีรีส์เรื่องเด็กใหม่ การรับรู้ความรุนแรงที่ปรากฏอยู่ในละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” และความแตกต่างของการรับรู้ที่มีความรุนแรงจากละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” ต่อการตระหนักรู้จริยธรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยการสำรวจด้วยการทำแบบสอบถามหลังการรับชมสื่อละครซีรีส์เรื่องเด็กใหม่กับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่าโดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการชมซีรีส์เรื่องนี้จากการบอกต่อของเพื่อนหรือคนรู้จักมากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 52.3) และรู้จักผ่านการโปรโมทในสื่อโซเชียลมีเดียน้อยที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 20.0) โดยรับชมย้อนหลังผ่านช่องทางออนไลน์มากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 46.8) ความถี่ในการรับชมภายใน 1 สัปดาห์ รับชมมากที่สุดจำนวน 1 – 2 ครั้ง (คิดเป็นร้อยละ 47.8) และไม่เคยรับชมซ้ำ (คิดเป็นร้อยละ 28.3) สำหรับการรับรู้ที่มีความรุนแรงจากละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.85) โดยกลุ่มตัวอย่างลงความเห็นว่เนื้อหาไม่เหมาะสมมีความรุนแรงมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 3.08) และรับรู้การกระทำของตัวละครมีความรุนแรงน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 2.66) ส่วนการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีความรุนแรงจากละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” จำแนกตามระดับการตระหนักรู้เชิงจริยธรรม พบว่าความรุนแรงของเนื้อหา ความน่ากลัวของเรื่อง ความไม่เหมาะสมของเนื้อหา ความรุนแรงที่ดูสมจริงเกินไป ความรุนแรงของภาพและการถ่ายทำ และความรุนแรงของการกระทำของตัวละคร ไม่มีผลต่อการตระหนักรู้จริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ: การตระหนักรู้, จริยธรรม, ละครซีรีส์

Abstract

This paper is a quantitative research. The objective are to study the behavior of watching drama series of "Girl from Nowhere", the perception of the violence on drama series of "Girl from Nowhere" and the The difference of perceived violence with ethical awareness of undergraduate students at Thaksin University on drama series of "Girl from Nowhere". By surveying the questionnaire after watching drama series of "Girl from Nowhere" form Thaksin University undergraduate students of 400 peoples. The results of the study found that the most are watching the drama series for telling the story of the most friends or acquaintances (52.3%) and the least known through social media promotion (20.0%).The Sample people is the watching re-run through the online channels (46.8%). The frequency of viewing within 1 week is 1 - 2 times per week (47.8%) and has never been repeated (28.3%). The perception of the violence on drama series of "Girl from Nowhere" is overall at a moderate level (average = 2.85). The sample group commented that the content is inappropriate severe is the most (mean = 3.08) and the character's actions are the least violent (mean = 2.66). To study the difference of violent perceptions from drama series of "Girl from Nowhere" with ethical awareness of undergraduate students at Thaksin University found that the severity of the content, horror of the story, inappropriate content, violence that looks too realistic, the intensity of the image and the shooting, and the severity of the character's actions doesn't affect ethical awareness are statistically significant at 0.05

Keywords: Awareness, Ethical, Series

บทนำ

ในปัจจุบันในโลกของเทคโนโลยีนั้นก้าวหน้าและพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทำให้คนเรานั้นมีทางเลือกมากขึ้นในการทำสิ่งต่าง ๆ รวมไปถึงการเลือกรับสื่อ ปัจจุบันสามารถกำหนดความต้องการในการรับสารด้วยตนเอง ในยุคของดิจิทัลนี้ สื่อกระแสหลักนั้นมีบทบาทที่ลดลง เนื่องจากการแข่งขันทางการตลาดที่สูงขึ้น รวมไปถึงการเปิดตัวช่องทีวีดิจิทัลที่มีทางเลือกให้แก่ผู้รับสารหลายช่อง หรือแม้กระทั่งการแข่งขันสื่อใหม่ที่มีความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น เป็นการเลือกรับสื่อที่ตนเองชอบ และสนใจ สามารถดูได้ทุกที่ทุกเวลา สะดวกแก่ผู้รับสาร ตอบโจทย์การใช้ชีวิตของคนรุ่นใหม่มากขึ้น ทั้งการนำเสนอด้านต่างๆที่คนดูต้องการ เช่น พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เช่น การใช้ถ้อยคำที่รุนแรงในละคร การใช้พฤติกรรมการตบตีในละคร หรือแม้กระทั่งความรุนแรงในเรื่องเพศก็ตาม เมื่อสังคมเปิดกว้างการผลิตเนื้อหาจากสื่อต่าง ๆ ก็กว้างตาม ทำให้เราเห็นฉากต่าง ๆ ในละครที่มีความรุนแรงมีมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งในละครบางเรื่องที่มีเนื้อหาพฤติกรรมรุนแรงมีบางฉากที่ไม่สามารถฉายตามช่องปกติได้นั้น ผู้ประกอบการจึงใช้สื่อใหม่เป็นทางเลือกของผู้ชม เช่น ละครที่ต้องตัดออกเพราะมีฉากที่มีพฤติกรรมรุนแรง ขัดต่อศีลธรรมอันดีงาม ทำให้ไม่สามารถฉายทางทีวีได้ ผู้ประกอบการจึงเปลี่ยนนำการฉายเวอร์ชันเต็มที่มีฉากพฤติกรรมรุนแรงนั้น มาฉายในสื่อใหม่ ผ่านแอปพลิเคชันสตรีมมิ่ง เช่นเดียวกับละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” ที่ออกอากาศผ่านทางช่อง GMM25 วันที่ 8 สิงหาคม 2561 ถึง 31 ตุลาคม 2561 และทางแอปพลิเคชัน Netflix วันที่ 1 พฤศจิกายน

2561 เป็นต้นไป โดยละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” มีแรงบันดาลใจในการสร้างที่มาจากเรื่องจริง 13 เรื่องที่เคยเกิดขึ้นจริงในโรงเรียน ซึ่งเป็นการนำเสนอด้านมืดของสังคมในโรงเรียนผ่านตัวละครคือ แนนโน๊ะ ซึ่งได้รับความสนใจต่อคนดูเป็นอย่างมากในด้านของตัวละครที่ดิ่งด้านมืดของสังคมออกมา ซึ่งก็ตามมาด้วยเนื้อหาที่รุนแรงทั้งในด้านเพศ และการใช้ภาษา และพฤติกรรมการทำร้ายร่างกาย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าหากเยาวชนได้รับสารที่พฤติกรรมที่รุนแรงเขาไป จะสามารถตระหนักรู้ถึงจริยธรรมอันดีงามออกมาเช่นไร ซึ่งในละครจะมีทั้งด้านดีและด้านไม่ดีเปรียบเสมือนดาบสองคมที่ย้อนเข้าหาผู้ที่มีพฤติกรรมเลียนแบบ และผู้ที่ตระหนักรู้ว่าหากทำตามจะเกิดผลกระทบอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับสื่อละครซีรีส์เรื่องเด็กใหม่ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ
2. การรับรู้ความรุนแรงที่ปรากฏอยู่ในละครซีรีส์เรื่องเด็กใหม่ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างของการรับรู้ที่มีความรุนแรงจากละครซีรีส์เรื่องเด็กใหม่ต่อการตระหนักรู้เชิงจริยธรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การวิจัยเรื่องการตระหนักรู้จริยธรรมผ่านละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกรอบในการกำหนดแนวคิด และวิธีการศึกษาดังต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ สื่อโทรทัศน์เป็นเครื่องมือการสื่อสารไปสู่มวลชนในสังคมและเป็นศูนย์กลางในการ ดำเนินชีวิตประจำวัน สื่อที่ใกล้ตัวสามารถให้ความบันเทิงได้ดีกว่าสื่ออื่น ๆ การมีวิธีนำเสนอรายการต่างๆทางโทรทัศน์ที่น่าสนใจ ต้องสามารถสร้าง ความสนุกสนานและดึงดูดความสนใจการให้สาระอย่างธรรมดา อาจจะทำให้เกิดความรู้สึกน่าเบื่อ ไม่น่าสนใจแต่ถ้ามีการสอดแทรกสาระบางอย่าง จะทำให้น่าสนใจมากขึ้น เช่น บางรายการในโทรทัศน์ก็แทรกอารมณ์ขันเพื่อสร้างสีสันให้กับเนื้อหาที่น่าสนใจ ละครโทรทัศน์เป็นการสร้างเรื่องราวสร้างเหตุการณ์ สร้างจินตนาการขึ้นเพื่อให้เป็นที่ น่าสนใจ ละครโทรทัศน์ที่น่าสนใจอยู่ทั่วไปอาจเป็นเรื่องราวสั้น ๆ หรืออาจมีความยาวเรื่องราวของ คนหลายช่วงอายุก็ได้ เรื่องราวของละครโทรทัศน์มีอยู่หลายประเภท เช่น ละครชีวิต ละคร สืบสวน ละครสะท้อนใจ ละครประวัติศาสตร์ ละครตลก ละครผจญภัย

ทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจ ทฤษฎีการใช้ความพึงพอใจอยู่ภายใต้กรอบทฤษฎีที่นักการสื่อสารมวลชนเรียกกันว่า ทฤษฎีเชิงหน้าที่การวิเคราะห์ในเชิงหน้าที่ของสื่อมวลชนนี้ตั้งอยู่บนความเชื่อที่ว่า พฤติกรรมและปรากฏการณ์ในสังคมมนุษย์ต่างก็เกี่ยวข้องในเชิงหน้าที่ต่อกัน กล่าวคือ มีความเกี่ยวข้องกันอย่าง เป็นระบบ ทั้งแบบลูกโซ่และแบบวงจร ดังนั้น พฤติกรรมของมนุษย์จึงอาจอธิบายได้ว่าเกิดขึ้น จากความต้องการซึ่งความต้องการของแต่ละคนจะมีที่มาต่าง ๆ กัน พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน ของบุคคลเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการอันเกิดจากพื้นฐานด้านจิตใจของบุคคลนั้น ๆ และ

ประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับจากสถานการณ์ทางสังคมของเขาแม้ว่าการใช้สื่อมวลชนนั้นไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับความต้องการทุก ๆ ด้านของมนุษย์ แต่ก็เป็นที่น่าสนใจว่าจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการบางอย่าง เช่น ความต้องการข่าวสารข้อมูลหรือการเปิดรับสื่อมวลชน

ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom (Bloom's Taxonomy, 1976) ได้แบ่งประเภทของพฤติกรรม โดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้และจิตวิทยาพื้นฐานว่า มนุษย์จะเกิดการเรียนรู้ใน 3 ด้านคือ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย และด้านจิตใจ และนำหลักการนี้จำแนกเป็นจุดมุ่งหมายทางการศึกษา เรียกว่า Taxonomy of Educational objectives ซึ่งได้แก่

1. พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านสมองเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความคิด ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) เป็นความสามารถในการจดจำแนกประสบการณ์ต่างๆ และระลึกเรื่องราว นั้นๆ ออกมาได้ถูกต้องแม่นยำ ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถบ่งบอกใจความสำคัญของเรื่องราวโดยการแปลความหลัก ตีความได้ สรุปใจความสำคัญได้ การนำความรู้ไปประยุกต์ (Application) เป็นความสามารถในการนำหลักการ กฎเกณฑ์และวิธีดำเนินการต่างๆ ของเรื่องที่รู้มา นำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ได้ การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกแยะ เรื่องราวที่สมบูรณ์ให้กระจายออกเป็นส่วนย่อยๆ ได้อย่างชัดเจน การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อยเข้าเป็นเรื่องราวเดียวกัน โดยปรับปรุงของเก่าให้ดีขึ้นและมี คุณภาพสูงขึ้น และ การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการวินิจฉัยหรือตัดสินกระทำสิ่ง หนึ่งสิ่งใดลงไป การประเมินเกี่ยวข้องกับการใช้เกณฑ์ คือ มาตรฐานในการวัดที่กำหนดไว้

2. จิตพิสัย (Affective Domain) (พฤติกรรมด้านจิตใจ) ค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทัศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม พฤติกรรมด้านนี้อาจไม่เกิดขึ้นทันที ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และสอดแทรกสิ่งที่ดีงามอยู่ตลอดเวลา จะทำให้พฤติกรรมของ ผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้ จะประกอบด้วย พฤติกรรมย่อยๆ 5 ระดับ ได้แก่ การรับรู้ การตอบสนอง การเกิดค่านิยม การจัดระบบ บุคลิกภาพ

3. ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) (พฤติกรรมด้านกล้ามเนื้อประสาท) พฤติกรรมที่บ่งถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ ซึ่งแสดงออกมาได้โดยตรงโดยมีเวลาและ คุณภาพของงานเป็นตัวชี้ระดับของทักษะประกอบด้วย 5 ชั้น คือ การรับรู้ กระทำตามแบบ การหาความ ถูกต้อง การกระทำอย่างต่อเนื่องหลังจากตัดสินใจและ การกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ

จากทฤษฎีดังกล่าวคือผู้เรียนทุกคนนั้นต้องมีพื้นฐานในการเรียนรู้ทุกคน แต่อาจจะไม่เท่ากัน เพราะคนเรามีการเรียนรู้ที่ต่างกัน บางคนพบเจอสิ่งที่แตกต่างจากคนอื่นก็จะมีรู้ความเข้าใจที่ต่าง จากคนอื่น การที่ผู้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นผู้เรียนจะต้องมีความกระตือรือร้นตลอดเวลา ผู้เรียน จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่เราจะเรียนรู้ เมื่อมีความเข้าใจแล้วต้องวิเคราะห์ให้ได้ก่อนจากนั้นถึง จะประเมินค่า จากทฤษฎีดังกล่าวกล่าวว่ มนุษย์จะเกิดการเรียนรู้ใน 3 ด้านคือ ด้านสติปัญญา ด้าน ร่างกาย และด้านจิตใจ ทุกสิ่งนี้ต้องดำเนินไปอย่างพร้อม ๆ กัน ถึงจะเป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมและศีลธรรม จริยธรรมความหมายตามพจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรม จริยธรรม มาจากคำว่า จริย กับ ธรรมะ จริย หมายถึง ความประพฤติ กิริยาที่ควรประพฤติ ธรรมะ หมายถึง คุณความดี คำสั่ง สอนในศาสนา หลักประพฤติปฏิบัติในศาสนา ความจริง ความยุติธรรม ความถูกต้อง กฎเกณฑ์ กฎหมาย

สิ่งของทั้งหลาย ส่วนศีลเป็นคุณธรรม ที่ทำให้เข้าถึงความเป็นยอดคน เป็นบุคคลผู้สมบูรณ์แบบ มีความเป็นปกติ เป็นผู้ที่ยืนกาย เย็นใจ และมีชีวิตที่ปลอดโปร่ง ปลอดภัยอยู่เสมอ ศีล 5 เป็นคุณธรรมพื้นฐาน เป็นเครื่องช่วยควบคุมกายวาจาของมนุษย์ให้เรียบร้อย เพื่อให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข พอสมควร หากมีผู้ใดทำผิดศีลข้อใดข้อหนึ่ง หรือหลายข้อแล้ว ก็จะแสดงพฤติกรรม หรือการกระทำที่ผิดปกติของมนุษย์ออกมา ซึ่งจะก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวายเกิด ความเดือดร้อนทั้งต่อตนเอง หมู่คณะ และสังคมส่วนรวม ได้แก่ เว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการลักทรัพย์ เว้นจากการประพฤติดินในกาม เว้นจากการพูดเท็จ เว้นจากการดื่มสุราเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการงานวิจัย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ไว้ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินงานวิจัยโดยรายละเอียดในแต่ละเรื่องนั้นมีดังต่อไปนี้

ประชากร คือ นิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ในมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา (TSU-MDC) ซึ่งข้อมูล ณ วันที่ 26 ธันวาคม 2018 จากระบบสถิติ นิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ มีจำนวนทั้งสิ้น 4,278 คน

กลุ่มตัวอย่างประชากร คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้ในการวิจัย โดยในการคำนวณผู้วิจัยได้เลือกใช้ตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, pp.125) ได้ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะต้องนำมาใช้ในการวิจัย เท่ากับ 400 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญแบบสะดวก (Accidental sampling) จากจำนวนของประชากรทั้งหมด

เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับการตระหนักรู้จริยธรรมผ่านละครซีรี่ย์เรื่อง “เด็กใหม่” ของ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งแบบประกอบด้วยคำถามแบบปิด (Close Question) โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ สังกัดคณะ ชั้นปี เกรดเฉลี่ย ส่วนที่ 2 : พฤติกรรมการรับชมละครซีรี่ย์เรื่อง “เด็กใหม่” ได้แก่ การรู้จัก ช่องทางการรับชม ความถี่ในการรับชม และภูมิความรู้ก่อนรับชมละครซีรี่ย์เรื่อง “เด็กใหม่” และส่วนที่ 3 : การตระหนักรู้จริยธรรมของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับละครซีรี่ย์เรื่อง “เด็กใหม่”

หลังจากสร้างเสร็จจึงนำสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่าการหาค่า (IOC : Index of Consistency) ตรวจสอบแบบสอบถาม ซึ่งทุกข้อคำถามได้คะแนนระหว่าง 0.50-1.00 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้ และนำแบบสอบถาม ไปทดสอบกับกลุ่มนอกตัวอย่างจำนวน 30 ชุดเพื่อหาทดสอบค่าความเชื่อมั่นแอลฟาของ Cronbach ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach เท่ากับ 0.921 หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามทั้งหมดแจกกับกลุ่มตัวอย่างจริง

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยในครั้งนี้ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้โดยใช่คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistic Package for the Social Sciences : SPSS) โดยใช่สถิติวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย (Mean) และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

วิเคราะห์การตระหนักรู้จริยธรรมโดยการให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการตระหนักรู้จริยธรรมผ่านละครซีรี่ย์เรื่อง “เด็กใหม่” โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมนำเสนอแบบ

บรรยายความเรียง โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายซึ่งเป็นการวัดระดับความถี่ในการปฏิบัตินำมาจากการวัดตามลิเคิร์ต Likert Scale (1961) แบ่งออกประมาณค่าเป็น 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง ตะหนักู้มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง ตะหนักู้มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง ตะหนักู้ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง ตะหนักู้น้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง ตะหนักู้น้อยที่สุด

และหาค่าความสัมพันธ์ของพฤติกรรมเปิดรับสื่อละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” ต่อการตระหนักู้จริยธรรมโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test แบบ One-way ANOVA)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการตระหนักู้จริยธรรมผ่านละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” ของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน ดังนี้ เพศชาย 281 คน (คิดเป็นร้อยละ 70.3) เพศหญิง 119 คน (คิดเป็นร้อยละ 29.8) สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ 59 คน (คิดเป็นร้อยละ 14.8) คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ 193 คน (คิดเป็นร้อยละ 48.3) คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ 52 คน (คิดเป็นร้อยละ 13.0) คณะศิลปกรรมศาสตร์ 34 คน (คิดเป็นร้อยละ 8.5) คณะนิติศาสตร์ 32 คน (คิดเป็นร้อยละ 8.0) วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา (TSU-MDC) 30 คน (คิดเป็นร้อยละ 7.5) ส่วนใหญ่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 มากที่สุด จำนวน 161 คน (คิดเป็นร้อยละ 40.3) รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 123 คน (คิดเป็นร้อยละ 30.8) มีผลการเรียนส่วนใหญ่ 2.50 - 3.00 จำนวน 121 คน (คิดเป็นร้อยละ 30.3) รองลงมาคือ 1.75 - 2.00 จำนวน 65 คน (คิดเป็นร้อยละ 16.3) และ 3.00 - 3.50 จำนวน 64 คน (คิดเป็นร้อยละ 16.0)

กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการรับชมละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” ส่วนใหญ่รู้จักละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” จากการบอกต่อของเพื่อนหรือคนรู้จัก 209 คน (คิดเป็นร้อยละ 52.3) การโปรโมทผ่านสื่อโทรทัศน์ 111 คน (คิดเป็นร้อยละ 27.8) และการโปรโมทผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย 80 คน (คิดเป็นร้อยละ 20.0) รับละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” ช่องทางย้อนหลังผ่านช่องทางออนไลน์มากที่สุดจำนวน 187 คน (คิดเป็นร้อยละ 46.8) รองลงมาคือ ชมสดผ่านช่องทางออนไลน์ 151 คน (คิดเป็นร้อยละ 37.8) ส่วนใหญ่รับชมละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” จำนวน 1 - 2 ครั้ง จำนวน 191 คน (คิดเป็นร้อยละ 47.8) รองลงมาคือ 3 - 4 ครั้งภายใน 1 สัปดาห์ จำนวน 89 คน (คิดเป็นร้อยละ 22.3) มีการรับชมละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” ซ้ำตอนเดิม จำนวน 1 - 2 ครั้ง จำนวน 137 คน (คิดเป็นร้อยละ 34.3) รองลงมาคือไม่เคยรับชมซ้ำ จำนวน 113 คน (คิดเป็นร้อยละ 28.3) ซึ่งส่วนมากทราบวาละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” มีแรงบันดาลใจในการสร้างที่มาจากเรื่องจริง 13 เรื่อง จำนวน 234 คน (คิดเป็นร้อยละ 58.5)

สำหรับการการตระหนักู้จริยธรรมของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” สามารถสรุปได้จากตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้ที่มีความรุนแรงจากละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” ของกลุ่มตัวอย่าง

การรับรู้เนื้อหาในละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่”	(\bar{x})	S.D.	แปลค่า
ความรุนแรงของเนื้อหา	3.00	1.602	ปานกลาง
ความน่ากลัวของเรื่อง	2.76	1.291	ปานกลาง
ความไม่เหมาะสมของเนื้อหา	3.08	1.442	ปานกลาง
ความรุนแรงที่ดูสมจริงเกินไป	2.74	1.441	ปานกลาง
ความรุนแรงของภาพและการถ่ายทำ	2.86	1.499	ปานกลาง
ความรุนแรงของการกระทำของตัวละคร	2.66	1.466	ปานกลาง
รวม	2.85	1.456	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ที่มีความรุนแรงจากละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” ของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.85) โดยนิสิตให้ความคิดเห็นว่าระดับความไม่เหมาะสมของเนื้อหา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.08) รองลงมาคือความรุนแรงของเนื้อหา (ค่าเฉลี่ย = 3.00) ความรุนแรงของภาพและการถ่ายทำ (ค่าเฉลี่ย = 2.86) ความน่ากลัวของเรื่อง (ค่าเฉลี่ย = 2.76) ความรุนแรงที่ดูสมจริงเกินไป (ค่าเฉลี่ย = 2.74) และความรุนแรงของการกระทำของตัวละคร (ค่าเฉลี่ย = 2.66) ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านิสิตสามารถรับรู้ได้ว่าเนื้อหาของละครไม่เหมาะสม จึงทำให้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านเนื้อหา ภาพ และการถ่ายทำมีความรุนแรงดูสมจริงเกินไป ทำให้รู้สึกน่ากลัวน่ากลัว ซึ่งค่าเฉลี่ยน้อยกว่าแต่ก็ยังอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับการการตระหนักรู้จริยธรรมของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” สามารถสรุปได้จากตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการตระหนักรู้จริยธรรมเกี่ยวกับละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” ของกลุ่มตัวอย่าง

การตระหนักรู้จริยธรรมเกี่ยวกับละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่”	(\bar{x})	S.D.	แปลค่า
ไม่ควรกระทำความผิดด้านเพศ	4.25	.995	มาก
ไม่ควรกระทำความผิดด้านการลักทรัพย์	3.46	1.594	ปานกลาง
ไม่ควรกระทำความผิดด้านการฆาตกรรม	3.67	1.084	มาก
ไม่ควรพูดโกหก	4.27	1.111	มาก
การมีจริยธรรมในอาชีพครู	3.95	1.438	มาก
สมาชิกในครอบครัวควรส่งเสริมสิ่งดีๆ ให้กัน	4.37	.947	มาก
รวม	3.99	1.194	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามการตระหนักรู้จริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณเกี่ยวกับละครซีรี่ย์เรื่อง “เด็กใหม่” โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.99) โดยนิสิตให้ความคิดเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวควรส่งเสริมสิ่งดี ๆ ให้นักเรียนอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.37) รองลงมา คือ ไม่ควรพูดโกหก อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.27) ไม่ควรกระทำความผิดด้านเพศ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.25) การมีจริยธรรมในอาชีพครู อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.95) ไม่ควรกระทำความผิดด้านการฆาตกรรม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.67) และไม่ควรกระทำความผิดด้านการลักทรัพย์ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.46) แสดงให้เห็นว่านิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณมีการตระหนักรู้จริยธรรมเมื่อดูละครซีรี่ย์เรื่อง “เด็กใหม่” โดยให้ความสำคัญกับตระหนักถึงการมีบทบาทที่ดีของสมาชิกครอบครัวเป็นหลัก จึงทำให้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก การไม่กระทำความผิดในด้านต่างๆที่อยู่ในศีล 5 ทั้ง ด้านเพศ การพูดโกหก การฆาตกรรมหรือฆ่าสัตว์ตัดชีวิต มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าแต่ก็อยู่ในระดับ ส่วนการกระทำผิดด้านการลักทรัพย์ มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าในระดับปานกลาง

ความแตกต่างของการรับรู้ที่มีความรุนแรงจากละครซีรี่ย์เรื่อง “เด็กใหม่” ต่อการตระหนักรู้จริยธรรมสามารถอธิบายได้จากตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ที่มีความรุนแรงจากละครซีรี่ย์เรื่อง “เด็กใหม่” จำแนกตามระดับการตระหนักรู้เชิงจริยธรรม

ลำดับ	การรับรู้ที่มีความรุนแรงจากละครซีรี่ย์เรื่องเด็กใหม่	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
1.	ความรุนแรงของเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	4	21.465	5.366	.685	.602
		ภายในกลุ่ม	395	3092.285			
2.	ความน่ากลัวของเรื่อง	ระหว่างกลุ่ม	4	9.325	2.348	.299	.879
		ภายในกลุ่ม	395	3104.358	7.859		
3.	ความไม่เหมาะสมของเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	4	21.876	5.469	.699	.593
		ภายในกลุ่ม	395	3091.874	7.828		
4.	ความรุนแรงที่ดูสมจริงเกินไป	ระหว่างกลุ่ม	4	24.407	6.102	.780	.539
		ภายในกลุ่ม	395	3089.343	7.821		
5.	ความรุนแรงของภาพและการถ่ายทำ	ระหว่างกลุ่ม	4	11.334	2.833	.361	.837
		ภายในกลุ่ม	395	3102.416	7.854		
6.	ความรุนแรงของการกระทำของตัวละคร	ระหว่างกลุ่ม	4	2.903	.726	.092	.985
		ภายในกลุ่ม	395	3110.847	7.876		
รวม			399	3113.750			

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ที่มีความรุนแรงจากละครซีรี่ย์เรื่อง “เด็กใหม่” จำแนกตามระดับการตระหนักรู้เชิงจริยธรรม ไม่มีผลต่อการตระหนักรู้จริยธรรม ในทางสถิติ อย่างมีนัยยะสำคัญที่ 0.05

สรุปและอภิปรายผล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเรื่องการตระหนักรู้จริยธรรมของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” นิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการรับสื่อละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการรับชมละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” โดยภาพรวมของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยทักษิณ โดยส่วนใหญ่รู้จักละครซีรีส์เรื่องนี้จากการบอกต่อของเพื่อนหรือคนรู้จักมากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 52.3) รองลงมาคือการโปรโมทผ่านสื่อโทรทัศน์ (คิดเป็นร้อยละ 27.8) และการโปรโมทผ่านโซเชียลมีเดีย (คิดเป็นร้อยละ 20.0) ตามลำดับ โดยรับชมย้อนหลังผ่านช่องทางออนไลน์มากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 46.8) รองลงมาคือชมสดผ่านช่องทางออนไลน์ (คิดเป็นร้อยละ 37.8) ความถี่ในการรับชมภายใน 1 สัปดาห์ จำนวน 1– 2 ครั้ง (คิดเป็นร้อยละ 47.8) รองลงมาคือ 3 – 4 ครั้ง (คิดเป็นร้อยละ 22.3) รับชมซ้ำตอนเดิม จำนวน 1– 2 ครั้ง (คิดเป็นร้อยละ 34.3) รองลงมาคือไม่เคยรับชมซ้ำ (คิดเป็นร้อยละ 28.3) ซึ่งส่วนมากทราบว่าละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” มีแรงบันดาลใจในการสร้างที่มาจากเรื่องจริง 13 เรื่อง (คิดเป็นร้อยละ 58.5)

2. การรับรู้ความรุนแรงที่ปรากฏอยู่ในละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความรุนแรงที่ปรากฏอยู่ในละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” โดยภาพรวมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.85) โดยนิสิตให้ความคิดเห็นว่าเนื้อหาไม่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดที่ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.08) รองลงมาคือเนื้อหามีความรุนแรง (ค่าเฉลี่ย = 3.00) ภาพและการถ่ายทำสื่อถึงความรุนแรง (ค่าเฉลี่ย = 2.86) เรื่องมีความน่ากลัว (ค่าเฉลี่ย = 2.76) ความรุนแรงจนดูสมจริงเกินไป (ค่าเฉลี่ย = 2.74) และการกระทำของตัวละครที่มีความรุนแรง (ค่าเฉลี่ย = 2.66) ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านิสิตสามารถรับรู้ได้ว่าเนื้อหาของละครไม่เหมาะสม จึงทำให้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านเนื้อหา ภาพ และการถ่ายทำมีความรุนแรงดูสมจริงเกินไป ทำให้รู้สึกน่ากลัวน่ากลัว ซึ่งค่าเฉลี่ยน้อยกว่าแต่ก็ยังอยู่ในระดับปานกลาง

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ที่มีความรุนแรงจากละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” จำแนกตามระดับการตระหนักรู้เชิงจริยธรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่าทั้งการรับรู้ความรุนแรงของเนื้อหา ความน่ากลัวของเรื่อง ความไม่เหมาะสมของเนื้อหา ความรุนแรงที่ดูสมจริงเกินไป ความรุนแรงของภาพและการถ่ายทำ และความรุนแรงของการกระทำของตัวละคร ไม่มีผลต่อการตระหนักรู้จริยธรรม

ดังนั้นการตระหนักรู้จริยธรรมของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” นิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ จากการสำรวจและวิเคราะห์จากข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า การรับชมละครซีรีส์ที่มีเนื้อหารุนแรง แม้นิสิตจะมีความสามารถในการรับรู้เนื้อหาของละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” ได้น้อย เพราะมีความไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ค่อนข้างซับซ้อน รวมทั้งนิสิตเล็งเห็นว่าละครมีความไม่เหมาะสมในการฉายเพราะเนื้อหารุนแรง และมีความไม่สมจริงเนื่องจากตัวละครมีความสามารถที่เหนือธรรมชาติ ส่งผลให้นิสิตมีความสามารถในการเข้าถึง หรือมีความรู้สึกกับตัวละครน้อย แต่ในขณะเดียวกันนิสิตยังมีความต้องการจะรับชมซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจ แม้จะมีความสามารถในการรับรู้เนื้อหาของละครน้อย แต่นิสิตมีการตระหนักรู้จริยธรรมทั้งในด้านของศีล 5 ที่อยู่ในเนื้อหาของละคร คือ ด้านเพศ การพูดโกหก การลักทรัพย์ การฆาตกรรมหรือฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ด้านจริยธรรมของอาชีพครู และ

ด้านบทบาทที่ดีของสมาชิกครอบครัว ในระดับมาก นั้นหมายถึงตัวนิสิตเองมีพื้นฐานในการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านคือ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย และด้านจิตใจอยู่ในระดับหนึ่งตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom (Bloom's Taxonomy, 1976: 18) คือแม้จะมีความไม่เข้าใจในเนื้อหา แต่สามารถตระหนักรู้ถึงจริยธรรมได้ ดังนั้นละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” สามารถช่วยกระตุ้นการตระหนักรู้ถึงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณได้

ดังนั้นการรับชมละครซีรีส์เรื่อง “เด็กใหม่” มีประสิทธิภาพในการสร้างความตระหนักรู้ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณในด้านจริยธรรม สอดคล้องกับสาวิตรี พังงา (2557) ได้ทำวิจัยเรื่องการตระหนักรู้จริยธรรมสารสนเทศในการใช้เฟซบุ๊กของนิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่านิสิตมีความตระหนักทางคุณธรรม จริยธรรมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งการหลีกเลี่ยงอบายมุข การมีจิตสำนึกต่อส่วนรวมและสังคม การยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ การมีวินัยในตนเอง และความซื่อสัตย์สุจริต โดยแนวทางในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนิสิต คือการได้รับการกระตุ้นจากครอบครัวให้ตระหนักถึงคุณธรรม จริยธรรมอย่างสม่ำเสมอ การเห็นผู้สอนประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี รวมถึงการจัดการเรียนการสอนคุณธรรม จริยธรรมเป็นรายวิชาในหลักสูตร เช่นเดียวกับสิริภิญญา อินทรประเสริฐ (2557) ได้ทำวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของสื่อกับพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชน ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าอิทธิพลของสื่อมีผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงที่กลุ่มตัวอย่างแสดงออกซึ่งมีพฤติกรรมทั้งทางวาจา และทางกาย โดยสื่อที่สื่อที่กลุ่มตัวอย่างมีการเข้าชมมากที่สุดได้แก่ ภาพยนตร์ เป็นอันดับแรก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาพยนตร์เป็นสื่อที่พบความรุนแรงทั้งด้านภาพ และเสียงบ่อยที่สุด จึงส่งผลให้เกิดการซึมซับและลอกเลียนแบบทางพฤติกรรม หรือเกิดการตระหนักรู้จริยธรรมนั้นขึ้นอยู่กับภูมิรู้ของตัวผู้รับชมด้วย

ข้อเสนอแนะ

ควรเปลี่ยนวิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับการวิจัยดังกล่าว เพื่อจะได้นำไปแก้ไขปัญหาในการรับสื่อเพื่อการตระหนักรู้ที่เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในเรื่องเกี่ยวกับของจริยธรรมที่ได้รับจากสื่อของเยาวชน

คำกล่าวขอบคุณ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก ผศ.เสริมศักดิ์ ขุนพล อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอแนะแนวคิด ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆมาโดยตลอด งานวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบคุณนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล และการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ผู้จัดทำโครงการจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

งานทะเบียนนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ. (2561, ธ.ค. 25). สถิตินิสิตประจำปี2561. [เอกสารออนไลน์].

สืบค้นจาก <http://grad.tsu.ac.th/stat/>

บ้านจอมยุทธ์. (2543, ส.ค.). ความหมายของจริยธรรม. [เอกสารออนไลน์]. สืบค้นจาก

<https://www.baanjomjut.com/library/ethics/01.html>

ปนัดดา ธนสถิต. (2531). ละครโทรทัศน์ไทย. กรุงเทพมหานคร : คณะ นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สาวตรี พังงา (2557) การศึกษาความตระหนักทางคุณธรรม จริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 52: สาขาประมง, สาขาส่งเสริมการเกษตรและคหกรรมศาสตร์; 418-425 . กรุงเทพฯ

สิริภิญญา อินทรประเสริฐ. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของสื่อกับพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชน ในกรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัย มสศ สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 10(3). 17-36.

Bloom, B. S. (1976). Human characteristics and school learning. New York: McGraw-hill.

Likert, R. (1961). New Patterns of Management. New York: McGraw-Hill.

Taro Yamane. (1973). Statistics: An Introductory Analysis. 3rd Ed. New York.